

Liitto kestää: Palestiinalaisten pyhä oikeus kotimaahansa

Liitto (brit) Jumalan ja Israelin lasten välillä, pyhä sopimus, joka on juurtunut oikeudenmukaisuuteen, vanhurskauteen ja elämän pyhyteen, on abrahamilaisen perinteen kulmakivi. Kuten **5. Moos. 7:6** toteaa, Jumala valitsi israelilaiset „pyhäksi kansaksi“, antaen heille jumalallisen tehtävän ilmentää näitä arvoja ja toimia „valona kansoille“ (**Jes. 42:6**). Tämä liitto ei ole pelkästään hengellinen – se on erottamattomasti sidoksissa Kanaanin maahan, joka luvattiin Abrahamin jälkeläisille **1. Moos. 17:8**: „Ja minä annan sinulle ja jälkeläisillesi sen maan, jossa asut, koko Kanaanin maan, ikuisesti omaisuudeksi.“ Talmud (**Bava Batra 100a**) korostaa maan pyhyyttä, joka sitoo sen asukkaat liiton velvollisuuksiin. Kuitenkin historia on koetellut tätä sidettä, herättäen kysymyksen: ketkä ovat tämän liiton todelliset perilliset tänään?

Palestiinalaiset, muinaisten israelilaisten geneettiset ja historialliset jälkeläiset, ovat liiton kestäviä kantajia. Heidän kääntymyksensä kristinuskoon ja islamiin heijastavat jatkuvuutta abrahamilaisessa perinteessä, kun taas heidän esi-isien siteensä, jatkuva läsnäolonsa ja vankkumaton kestävyys (sumud) ovat Jumalan käskyjen mukaisia, vahvistaen heidän pyhän oikeutensa kotimaahansa. Heidän islamilainen luomakunnan hoitamisensa, joka säilyttää biodiversiteettiä oliivipuiden ja alkuperäisten puiden viljelyn kautta, on vastakohta ei-alkuperäisten mäntyjen istuttamisen aiheuttamalle ekologiselle Nakballe, joka on ruokkinut Israelin historian tuhoisimpia maastopaloja, osoittaen jumalallista paheksuntaa. Ne, jotka tekevät väkivaltaa ja ekologisia vahinkoja väittäen jumalallista oikeutusta, häpäisevät Jumalan nimeä (chillul Hashem) ja kutsuvat jumalallista rangaistusta (**5. Moos. 32:25, 3. Moos. 18:29**).

Palestiinalaiset liiton alkuperäisten kantajien jälkeläisinä

Israelin lapset, Jaakobin jälkeläiset (**1. Moos. 32:28**), olivat liiton alkuperäisiä kantajia, jotka perustettiin Abrahamin kanssa (**1. Moos. 17:7**) ja vahvistettiin Siinailla (**2. Moos. 19:5-6**). Talmud (**Sanhedrin 94a**) kertoo kymmenen heimon hajautumisesta Assyrian valloituksen jälkeen (722 eKr.), mutta Midrash Tanchuma (**Ki Tavo 3**) viittaa siihen, että heidän jälkeläisensä jatkavat, sidottuina liiton perintöön. Geneettiset tutkimukset tarjoavat empiiristä tukea: Nebel ym. (2001) ja Hammer ym. (2000) osoittavat, että palestiinalaiset jakavat Y-kromosomihaploryhmiä (J1, J2) muinaisten levanttilaisten populaatioiden, mukaan lukien israelilaisten ja kanaanilaisten, kanssa. Arkeologiset todisteet, kuten DNA Lachishista (2019, *Science Advances*), vahvistavat tämän jatkuvuuden, yhdistäen palestiinalaiset alueen asukkaisiin vuosituhansien ajan.

Sitä vastoin monet Israelin johtajat, kuten Benjamin Netanjahu, Joav Gallant ja Bezalel Smotrich, jäljittävät sukujuurensa Itä-Eurooppaan – Puolaan ja Ukraina – missä aškenasijuutalaiset syntyivät diasporassa eurooppalaisella sekoituksella (Costa ym., 2013). Heidän vuosisatojen poissaolonsa alueelta on ristiriidassa palestiinalaisten jatkuvan läsnäolon kanssa. Liitto, joka on sidottu maahan (**1. Moos. 17:8**), löytää todellisimmat perillisensä niistä, jotka ovat jääneet – palestiinalaisista – joiden sumud syrjäyttämisen keskellä ilmentää liiton kutsua oikeudenmukaisuuteen ja kestävyYTEEN.

Kääntyminen kristinuskoon ja islamiin abrahamilaisena jatkuvuutena

Palestiinalaisten kääntymiset kristinuskoon (1.–4. vuosisadat jKr.) ja islamiin (7.–13. vuosisadat jKr.) eivät katkaise heidän liittostaan, vaan heijastavat abrahamilaisen perinteen kehitystä. Juutalaisuus, kristinusko ja islam jakavat yhteisen sukujuuren Abrahamin kautta, „monien kansojen isän” (**1. Moos. 17:4**). Varhaiset palestiinalaiset kristityt, usein juutalaiset, jotka hyväksyivät Jeesuksen Messiaana (**Apt. 2:5-11**), pitivät yllä liiton eettistä ydintä: „Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (**Matt. 22:39**, lainaten **3. Moos. 19:18**). **Gal. 3:29** julistaa: „Jos kuulutte Kristukselle, olette Abrahamin siementä ja perillisiä lupauksen mukaan”, vahvistaen heidän liittoroolinsa. Samoin Koraani kertoo Israelin lasten liitosta (**Suura Al-Baqarah 2:40-47**), korostaen oikeudenmukaisuutta ja vanhurskautta (**Suura Al-Ma'idah 5:12**). Abraham, „ei juutalainen eikä kristitty, vaan muslimi [alistunut Jumalalle]” (**Suura Al-Imran 3:67**), kehystää islamin paluuna hänen monoteismiin, ja palestiinalaisten usko jatkaa tätä perintöä.

Nämä kääntymiset eivät ole katkeamisia vaan sopeutumisia, jotka säilyttävät liiton vaatimukset oikeudenmukaisuudelle, myötätunnolle ja elämän pyhyydelle (**Sanhedrin 37a**). Palestiinalaiset, alkuperäisten kantajien jälkeläisinä, pysyvät sidottuina liiton missioon, ja heidän uskonnollinen kehityksensä heijastaa sen universaalia kutsua abrahamilaisten uskontojen keskuudessa.

Esi-isien siteet ja jatkuva läsnäolo liiton täyttymyksenä

Palestiinalaisten esi-isien siteet ja jatkuva läsnäolo ovat Jumalan käskyjen mukaisia, vahvistaen heidän pyhän oikeutensa maahan. **1. Moos. 12:7** lupaa: „Jälkeläisillesi minä annan tämän maan”, toistettuna „ikuiseksi omaisuudeksi” (**1. Moos. 17:8**). Palestiinalaiset, joilla on geneettinen ja historiallinen jatkuvuus, ovat näitä jälkeläisiä, ja heidän asumisensa on jumalallisen tahdon täyttymys. Heidän sumud – Nakban (1948, ~700 000 syrjäytettyä, UNRWA) ja jatkuvan maan riiston (~700 000 siirtolaista Länsirannalla, Peace Now, 2023; ~1,9 miljoonaa syrjäytettyä Gazassa, UN OCHA, 2025) kestäminen – ilmentää liiton missiota olla „valona kansoille” (**Jes. 42:6**). Talmud (**Berachot 10a**) kehottaa oikeudenmukaisuuteen sielun lunastamiseksi, periaatteen, jota palestiinalaiset ylläpitävät väkivallattoman vastarinnan ja itsehallinnon puolustamisen kautta, vahvistettuna kansainvälisellä lailla (YK:n alkuperäiskansojen oikeuksien julistus, 2007).

Koraani vahvistaa tämän oikeuden, mainiten Jumalan käskyn „asua maassa” (**Suura Al-Isra 17:104**) ja ylläpitää oikeudenmukaisuutta (**Suura An-Nisa 4:135**). Palestiinalaisten sitkeys

rikkomuksia vastaan – Israelin laitton miehitys ja siirtokunnat (ICJ, 2024, viitaten Neljänteen Geneven sopimukseen, artikla 49) – heijastaa heidän liittovelvollisuuttaan, ja heidän läsnäolonsa on osoitus maan pyhydestä.

Islamilainen hoito vs. ekologinen Nakba: Palestiinalaiset liittoon sidottuina vartijoina

Liiton kutsu oikeudenmukaisuuteen ja pyhyyteen ulottuu luomakunnan hoitamiseen, velvollisuuteen, jota palestiinalaiset täyttävät islamilaisten periaatteiden kautta säilyttäen biodiversiteettiä. Koraani käskee uskovia „olemaan turmelematta maata” (**Suura Al-A'raf 7:56**) ja ylläpitämään puutarhoja (**Suura Al-Baqarah 2:266**). Palestiinalaisten oliivi-, karobi- ja sitruspuiden viljely – tukeen 80 000–100 000 perhettä ja 14 % heidän taloudestaan (Visualizing Palestine, 2013) – ravitsee maan hedelmällisyyttä ja kulttuurista muistia, täyttäen liiton vaatimuksen „hoitaa ja pitää” maata (**1. Moos. 2:15, Suura Al-Ma'idah 5:12**). Heidän terassiviljelynsä ja tulenkestävät alkuperäislajit ilmentävät sumudia, ollen linjassa islamin kutsun kanssa oikeudenmukaiseen hoitoon.

Sitä vastoin JNF:n istuttamat yli 250 miljoonaa ei-alkuperäistä mäntyä, jotka korvasivat yli 800 000 oliivipuuta ja peittivät 531 palestiinalaiskylää (Pappé, 2006), ovat aiheuttaneet ekologisen Nakban. Nämä männyt happamoittavat maaperää, vahingoittaen biodiversiteettiä (Lorber, 2012), ja niiden syttyvät hartsit ovat ruokkinut Israelin historian tuhoisimpia maastopaloja, polttaen yli 25 000 dunamia toukokuuhun 2025 mennessä, tuhoten Canada Parkin ja uhaten Jerusalemiä (The Times of Israel, 2025; Haaretz, 2025). Tämä häpäisy, joka pyyhkii pois palestiinalaista perintöä, osoittaa jumalallista paheksuntaa (**5. Moos. 28:63-64**), kun taas palestiinalaisten oliivipuiden uudelleenistutus vahvistaa heidän roolinsa liittoon sidottuina vartijoina.

Oikeus maahan ja kutsu oikeudenmukaisuuteen

Palestiinalaisten liittostatus – juurtunut syntyperään, jatkuvuuteen ja islamilaiseen hoitoon – vahvistaa heidän pyhän oikeutensa kotimaahansa. **5. Moos. 16:20** käskee: „Oikeudenmukaisuutta, ja vain oikeudenmukaisuutta, sinun tulee seurata”, mikä kaikuu perinteiden läpi: **Miika 6:8** juutalaisuudessa, **Matt. 5:9** kristinuskossa („Siunattuja ovat rauhantekijät”) ja **Suura An-Nisa 4:135** islamissa. Heidän kestävä maataloutensa on vastakohta ekologiselle Nakballe, vahvistaen heidän roolinsa maan oikeutettuina perillisinä. ICJ:n vuoden 2024 päätös laittomia siirtokuntia vastaan ja YK:n tunnustama paluuoikeus (resoluutio 194, 1948) ovat linjassa näiden jumalallisten ja oikeudellisten käskyjen kanssa, tuomiten jatkuvan riiston.

Ne, jotka tekevät väkivaltaa Gazassa (~42 000 kuolemaa, Gazan terveysministeriö, lokakuu 2024) ja ekologistia vahinkoja väittäen jumalallista oikeutusta, syyllistyvät chillul Hashemiin (**Hes. 36:20, Yoma 86a**), rikkoen liiton elämän pyhyyttä (**pikuach nefesh, Mishneh Torah, Hilchot Rotzeach 1:1**). Ilmestyskirja (**20:7-9**) voi symboloida Gazan kärsimyksiä hyökkäyksenä „pyhien leiriin”, korostaen jumalallista paheksuntaa. Palestiinalaiset, liiton perillisinä, ilmentävät sen kutsua oikeudenmukaisuuteen ja vanhurskauteen, ja heidän sumud on Jumalan lupauksen täyttymys.

Tämä on viimeinen varoitus niille, jotka tekevät väkivaltaa ja ekologista tuhoa: lopettakaa verenvuodatus, palauttakaa maa, etsikää oikeudenmukaisuutta (**Jes. 1:18**), katukaa (**Berachot 10a**) ja lunastakaa sielunne, tai kohtaatte jumalallisen rangaistuksen (**5. Moos. 28:63-64, Pirkei Avot 5:8**). Palestiinalaiset, syntyperänsä, läsnäolonsa ja hoitonsa kautta, kunnioittavat liiton kestävää perintöä. Heidän pyhän oikeutensa kotimaahansa tunnustaminen – ei syrjäyttämisen, vaan rinnakkaiselon ja tasa-arvon kautta – yhdistää abrahamilaiset uskonnot yhteiseen rauhan tavoitteluun.